

tilfældet overgaar en Mand i en mere frem-skrednen Alder. Jeg finder det derfor ubetinget rigtigt, at man beregner Erstatningerne paa det for Lærlingene bedre Grundlag, som Udvalget har samlet sig om.

Lidt mere Tvivl maa jeg indrømme, at jeg har haft med Hensyn til Dagpengene; men i den foreslaaede Form, hvorefter der kun aabnes en Mulighed for under visse Omstændigheder og paa en vis bestemt Maade at beregne Lærlingenes Dagpenge efter en anden end den sædvanlige Regel, vil jeg mene, at der heller ikke her længere kan være nogen Fare.

Ogsaa det Punkt, som den ærede Ordfører (Ivar Berendsen) omtalte, at al Indtægtsgrænse nu er gaaet ud af Lovforslaget, har jeg intet at indvende imod. Som jeg allerede ved første Behandling sagde, forekommer det mig i og for sig at være det mest rationelle; jeg kan derfor ganske tiltræde de Ændringer, der medfører dette, og jeg takker Udvalget, fordi det har kunnet samles herom.

Med Hensyn til Livrentebetalingen maa jeg sige i Anledning af den Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Lambæk), at det, der er udtrykt i Ændringsforslaget under Nr. 14, ubetinget er en Udvidelse af Adgangen til at anvende Livrente. Der kan neppe være nogen Tvivl herom, og jeg har meget vel forstaaet, at det var Hensigten, og billiger ganske, at denne Hensigt er udtrykt.

Det store Ændringsforslag under Nr. 11 gjorde den ærede Ordfører forskellige Bemærkninger om. Med det samme Forbehold, som han udtrykte, nemlig Forbehold af, hvilke Ændringer det mellem anden og tredie Behandling maatte anses for nødvendigt at foreslaa, kan jeg tiltræde dette Ændringsforslag ud fra den Opfattelse, at det ikke i Realiteten har forandret det Forslag, jeg oprindeligt forelagde. I alt Fald har det ikke været Hensigten med det Forslag, jeg forelagde, at hidføre nogen Tilbagegang paa noget Punkt, saaledes som Ordføreren mente, det var sket. Det er muligt, at den nu foreslaaede Affattelse er klarere og tydeligere; at den bliver det, kan jeg fornuftigvis ikke have noget imod, og med Forbehold af de Ændringer, der senere maatte komme, anbefaler jeg det derfor.

Af et Flertal i Udvalget er der foreslaaet som Ændringsforslag Nr. 10 en saakaldt Tilvænningserstatning. Spørgsmaalet har tidligere været rejst; jeg har

som Medlem af Folketinget, da Sagen forrige Gang forelaa, stemt for det samme Forslag, der her er fremsat under Nr. 10, og har derfor ogsaa nu kunnet give dette min Tilslutning. Jeg ved meget vel, at der næres visse Betæneligheder overfor dette nye System, og jeg hørte jo ogsaa fra Ordføreren for Mindretallet (Lambæk) en Frygt overfor det, man her kom ind paa. Jeg kan imidlertid ikke andet end udtale, at det ogsaa efter min Mening er en overmaade formaalstjenlig Vej at komme ind paa. At der gives Adgang til, at de, hvem der er overgaaet et Ulykkestilfælde, og for hvem en vis Tilvænnning maa anses for nødvendig, faar en saadan Tilvænnning, er i samfundsmæssig Henseende af største Vigtighed. Thi det gælder om at give dem, hvem der er overgaaet en Ulykke, og hvis Lemmer derfor er kommet ud af den sædvanlige Funktion, Adgang til paa en lempelig Maade at vænne sig til det Arbejde, de skal kunne udføre. Den foreslaaede Ordning vil utvivlsomt kunne modvirke en Demoralisation, der desværre ofte følger efter lang Tids Sygdom efter Ulykkestilfælde, og det maa jo være Formaalet, ikke mindst for en Lovgivning som denne, ogsaa at modvirke Demoralisation og opelske Arbejdsdygtighed i det Omfang, hvori det kan ske overfor de af Ulykkestilfælde ramte.

Med Hensyn til Afsnittet om Fiskeriet kan jeg indskrænke mig til at sige, at vi er jo her enedes om baade den lavere og den højere Grænse. Det er fuldkommen rigtigt, hvad Ordføreren udtalte, at de, der beskæftiges paa de smaa Fartøjer under 4 t, er forsikrede, men at der blot ikke er nogen Rimelighed for at tvinge en Mand, der nogle faa Dage anvender en af sine Arbejdere paa et Lystfartøj eller til en rent midlertidig Virksomhed paa et Skib, til at ændre sin Forsikring og føre den paa-gældende ind under Fiskernes Ulykkesforsikring, naar vedkommende i øvrigt er forsikret, hvad han ubetinget er i Henhold til et andet Kapitel i Loven.

Med Hensyn til den højere Grænse, 20 t's Grænsen, som der har været Ønske om at faa slettet og dermed Pligten til at indtræde i et vist Forsikringsforbund ændret, har man gjort gældende, at det var meget betænkeligt at gaa til de Ændringer, der i et Andragende var ønskede, fordi de Fartøjer, der her er Tale om, den ene Dag beskæftiges ved Fiskerivirksomhed, den anden Dag ved anden Virksomhed, at denne lille Type af Fartøjer